

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Ε⁷⁷
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

1η θέση: **Κωνσταντίνα Ζουρούδη**

"Η Μυρμηγκούπολη" (1ο Δημοτικό Σχολείο Πόλεως Ρόδου)

2η θέση: **Αλκιβιάδης Αποστόλου***

"Η φωνή της ψυχής"

(Εκπαιδευτήρια "Κωστέα-Γείτονα" Παλλήνης Αττικής)

2η θέση: **Νικόλαος Ρουγκάλας***

"Το τραγούδι της ζωής"

(4ο Δημοτικό Σχολείο Νάξου)

3η θέση: **Βασιλική Μαραγκάκη***

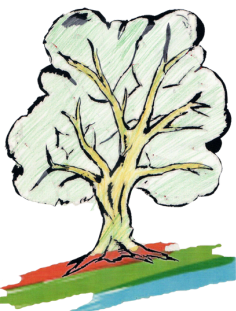
"Ανθισμένη αγάπη"

(3ο Πειραματικό Δημοτικό Σχολείο Νέας Ιωνίας
Αττικής)

3η θέση: **Κωνσταντίνα Αθανασίου***

"Όλοι διαφορετικοί, όλοι ίσοι"

(Εκπαιδευτήρια "Κωστέα-Γείτονα" Παλλήνης
Αττικής)

*Ισοβαθμία γραπτών

Η Μυρμηγκούπολη

Ήρθε εκείνη η εποχή που ο καιρός ψυχραίνει, τα δέντρα μένουν γυμνά και ένα κατάσπρω σεντόνι σκεπάζει όλη την πλάση. Η ζωή στη φύση κινείται με άλλους ρυθμούς. Πλάσματα μικρά και πλάσματα μεγάλα, βάζουν όλες τους τις δυνάμεις ώστε να βρουν τρόπο να επιβιώσουν ή ακόμα και να εξασφαλίσουν την αναγέννησή τους μόλις ξεπροβάλλει η Άνοιξη.

Η Μυρμηγκούπολη με τους κατοίκους της, τα μικρά μυρμηγκια, όπως είναι γνωστό προετοιμάζεται όλο τον υπόλοιπο χρόνο ώστε την εποχή ετούτη να ζει με ασφάλεια, ειρηνικά και ευχάριστα. Ο Μεγάλος Μέρμηγκας Μάγιστρος που είναι διοικητής της Μυρμηγκούπολης, είναι πολύ περήφανος για την πόλη και τους πολίτες του.

Όμως, ο φετινός χειμώνας ήταν πολύ διαφορετικός και τελείως αλλιώτικος από τους προηγούμενους. Ο Μεγάλος Μέρμηγκας Μάγιστρος, είχε αρχίσει να θορυβείται από κάποιες συμπεριφορές των πολιτών του. Η Μυρμηγκούπολη, αυτή η αρμονική και γαλήνια πόλη είχε αρχίσει να μη λειτουργεί σωστά. Ο Μεγάλος Μέρμηγκας Μάγιστρος, διέταξε τους μυρμηγκοϊππότες της ασφάλειάς του να του πουν τι συμβαίνει στον λαό.

Έτσι, οι μυρμηγκοϊππότες ξεκίνησαν να τριγυρίζουν στην πόλη ώστε να καταλάβουν τι ακριβώς συμβαίνει. Καθώς γυρνούσαν στις γειτονιές αντιλήφθηκαν ότι οι μέχρι τώρα αγαπημένοι και με απόλυτη συνεργασία πολίτες είχαν αρχίσει να μαλώνουν. Έκπληκτοι, μιας κι αυτό δεν είχε συμβεί ποτέ ξανά στο παρελθόν, είδαν μυρμηγκια να παλεύουν για το ποιος δικαιούται περισσότερη τροφή. Ουσιαστικά, η πολιτεία χωρίστηκε σε δύο στρατόπεδα τα οποία δε νοιάζονταν για το αν ήταν αδέρφια, φίλοι και γείτονες παρά μόνο υπηρετούσαν με μισός τις ιδέες τους. Το ένα στρατόπεδο είχε κόκκινη σημαία και το άλλο μπλε.

Λίγη ώρα αργότερα, ακούστηκε ένας πολύ δυνατός ήχος! Κάποιος έριξε μια βόμβα, είπαν! Έντρομοι οι μυρμηγκοϊππότες έτρεξαν να προστατεύσουν τα μικρά μυρμηγκια. Μάταια, η ζημιά ήταν μεγάλη. Εκτός από την καταστροφή του τείχους της Μυρμηγκούπολης, την διάλυση όλων των αποθηκών με τις τροφές, σκοτώθηκαν και πάρα μα πάρα πολλοί μυρμηγκοπολίτες.

Δυστυχώς, η κατάσταση που επικρατούσε ήταν πολύ άσχημη. Πολλά μυρμηγκάκια έψαχναν τους γονείς τους, οι μυρμηγκομαμάδες, έψαχναν συζύγους και παιδιά. Υπήρχαν νεκρά σώματα παντού και η εικόνα της πόλης δε θύμιζε σε τίποτα εκείνη τη γαλήνια εποχή. Οι μυρμηγκοϊππότες, δεν έχασαν άλλο χρόνο και έτρεξαν στον Μεγάλο Μέρμηγκα Μάγιστρο. Φτάνοντας στο διοικητήριό του τον βρήκαν έντρομο μιας κι αυτός είχε τρανταχτεί από τη βόμβα.

Οι μυρμηγκοϊππότες, ξεκίνησαν να λένε στον Μεγάλο Μέρμηγκα Μάγιστρο για την καταστροφή της πόλης. Εξήγησαν ότι τα μέχρι τώρα ενωμένα μυρμηγκία χωρίστηκαν σε δύο εχθρικά μεταξύ τους στρατόπεδα και ο λόγος ήταν το μερίδιο του καθενός στην τροφή των αποθηκών. Με τρεμάμενη φωνή του εξήγησαν για τους τόσους πολλούς νεκρούς. Ο Μεγάλος Μέρμηγκας Μάγιστρος ένωσε απελπισία αλλά αμέσως ξεκίνησε να σκέφτεται τι πρέπει να κάνει για να φέρει ξανά την ηρεμία.

Οι επόμενες μέρες ήταν πολύ δύσκολες για τα μυρμηγκία που είχαν χάσει την οικογένειά τους αλλά και για τα τραυματισμένα μυρμηγκία. Είχαν χάσει τα πάντα, την τροφή που είχαν μαζέψει με τόσο κόπο όλο το καλοκαίρι, τους αγαπημένους τους αλλά τη ζωή τους την ίδια ακόμα κι αν κατάφεραν να επιβιώσουν. Η πείνα ήταν μεγάλη και αρρώστια αποδεκάτιζε κάθε μέρα και άλλα μυρμηγκία. Η Μυρμηγκούπολη σιγά-σιγά πήγαινε προς καταστροφή.

Οι μέρες ήταν πολύ κρύες και το χιόνι σκέπαζε τα πάντα. Κάποια μυρμηγκία αναγκάστηκαν να βγουν από τα καταστρεμμένα τείχη της Μυρμηγκούπολης και να αναζητήσουν τροφή. Τους αρκούσαν ακόμα και μερικά σπόρια ώστε να μπορέσουν να επιβιώσουν όσα μυρμηγκία είχαν απομείνει. Το χιόνι ήταν τσουχτερό και πολλά μυρμηγκία δεν τα κατάφεραν. Με πολύ κόπο, τα πιο γενναία μυρμηγκία κατάφεραν να μαζέψουν κάποια σπόρια. Όταν επέστρεψαν στη Μυρμηγκούπολη άρχισαν να τα αποθηκεύουν στις αποθήκες του στρατοπέδου τους. Έτσι, δυστυχώς και πάλι δεν μπορούσαν να καλυφθούν οι ανάγκες σε τροφή όλων των μυρμηγκιών που είχαν επιβιώσει στην πόλη καθώς το κόκκινο στρατόπεδο μάζεψε πολλά περισσότερα σπόρια από το μπλε.

Ο Μεγάλος Μέρμηγκας Μάγιστρος πήρε την απόφαση να φύγει από τη Μυρμηγκούπολη και να πάει στους Μυρμηγκοδελφούς ώστε να συναντήσει μια ιέρεια, την Μυρμηθία. Μόλις τη συνάντησε, είδε ότι

εκείνη μασούσε φύλλα δάφνης και προετοιμαζόταν για τον χρησμό. Ο Μεγάλος Μέρμηγκας Μάγιστρος ξεκίνησε να εξηγεί στην ιέρεια το κακό που συνέβη στην Μυρμηγκούπολη. Την παρακάλεσε, να του δώσει έναν χρησμό που θα τον καθοδηγούσε στο τι πρέπει να κάνει για να επαναφέρει την πόλη του στην εποχή της απόλυτης ηρεμίας και γαλήνης. Η Μυρμηθία, μέσα στα πολλά ακαταλαβίστικα που έλεγε, του ψιθύρισε: «Οι μικροί σπόροι που μαζέψατε, θα σας δώσουν τη λύση». Ο Μεγάλος Μέρμηγκας Μάγιστρος, συνέχισε να μην καταλαβαίνει αλλά η Μυρμηθία του είπε να γυρίσει στην πόλη του και να αναλάβει δουλειά. Ο Μεγάλος Μέρμηγκας Μάγιστρος έφυγε τρομερά σκεπτικός και απελπισμένος γιατί θεωρούσε τον χρησμό ακαταλαβίστικο.

Επιστρέφοντας ο Μεγάλος Μέρμηγκας Μάγιστρος στην πόλη του, διέταξε του μυρμηγκοϊππότες να καλέσουν όλα τα μυρμηγκία σε γενική συνέλευση. Αμέσως, εκτέλεσαν τις διαταγές του. Λίγη ώρα αργότερα, όσα μυρμηγκία είχαν μείνει, βρέθηκαν στην Αγορά της Μυρμηγκούπολης. Ο Μεγάλος Μέρμηγκας Μάγιστρος ξεκίνησε να ζητάει εξηγήσεις από τα μυρμηγκία για την κατάσταση της πόλης και να τους εξηγεί ότι είναι θέμα χρόνου να καταστραφούν όλοι. Τους ενημέρωσε ότι επισκέφθηκε τη Μυρμηθία στους Μυρμηγκοδελφούς και της ζήτησε ένα χρησμό για να βρεθεί μια λύση. Εκείνη, απάντησε ότι η λύση βρίσκεται στους σπόρους που μαζέψαν τελευταία. Τα μυρμηγκία απόρησαν και κάποια κρυφογέλασαν κιόλας. Ο Μεγάλος Μέρμηγκας Μάγιστρος τους ζήτησε να κοιτάξουν τα σπόρια που έχουν στις αποθήκες τους μήπως βρουν κάποιο στοιχείο που θα τους έδινε μια λύση.

Τα μυρμηγκία, αν και θεώρησαν αστείο τον χρησμό της Μυρμηθίας, επέστρεψαν στις αποθήκες τους να ψάξουν. Το κόκκινο στρατόπεδο έψαχνε για πολλή ώρα γιατί είχε μαζέψει πολλά σπόρια. Αντίθετα, το μπλε στρατόπεδο είχε λίγα σπόρια και ήταν ευκολότερη η αναζήτηση. Έψαχναν, έψαχναν μέχρι που τα μυρμηγκία στο μπλε στρατόπεδο βρήκαν κάποια παράξενα σπόρια. Είχαν πάνω τους γραμμένο κάτι. Μα, τι να λέει, αναρωτήθηκαν. Μου φαίνονται σαν γράμματα, είπε κάποιος. Αχ, ναι! Το ένα σποράκι έχει πάνω το γράμμα Ι (γιώτα) και το άλλο το γράμμα Η (ήτα). Απίστευτο αναφώνησαν! Δεν έχει συμβεί ξανά αυτό! Φωνές ακούστηκαν κι από το κόκκινο στρατόπεδο. Μα τι είναι αυτά τα σπόρια, έλεγαν. Παράξενο, έχουν γράμματα πάνω. Μα, ναι είπαν! Αυτό έχει γραμμένο το γράμμα Ν (νι), εκείνο το γράμμα Ε (έψιλον), το διπλανό το γράμμα Ρ (ρω) και το τελευταίο το γράμμα Η

(ήτα). Να πάμε να φωνάξουμε τον Μεγάλο Μέρμηγκα Μάγιστρο να έρθει στην Αγορά, είπαν.

Δεν έχασε χρόνο ο Μεγάλος Μέρμηγκας Μάγιστρος και έτρεξε στους πολίτες που τον καλούσαν. Μάγιστρε Μέρμηγκα, είχε τελικά κάποιο νόημα ο χρησμός, του είπαν. Μα πώς, είπε εκείνος; Ποιο νόημα; Βρήκαμε σποράκια που έχουν πάνω γράμματα. Εμείς βρήκαμε δύο σποράκια με γράμματα είπε το μπλε στρατόπεδο και εμείς βρήκαμε τέσσερα σποράκια με γράμματα είπε το κόκκινο. Απίστευτο, φώναξε ο Μέρμηγκας! Και βγάζουν κάποιο νόημα, ρώτησε; Όχι, απάντησαν με μια φωνή. Για να σκεφτώ, είπε ο Μέρμηγκας. Ίσως να έβγαζαν κάποιο νόημα αν βάζαμε τα σποράκια όλα μαζί. Όπως παλιά που είχαμε την τροφή μας κοινή! Όπως παλιά που όλοι συνεργαζόμασταν και η πολιτεία μας ήταν υπέροχη. Τι λέτε, τους είπε; Τα δύο στρατόπεδα σκέφτηκαν και ξανασκέφτηκαν και τελικά δέχθηκαν να βάλουν μαζί τα σποράκια τους.

Ξεκίνησε το κόκκινο στρατόπεδο και έφερε τέσσερα σποράκια που είχαν πάνω τα γράμματα Ν , Ε, Ρ, Η. Ακολούθησε το μπλε στρατόπεδο φέρνοντας τα γράμματα Ι, Η. Συνεργαστείτε τους είπε ο Μέρμηγκας. Βάλτε τα στη σειρά. Αλλάξτε τα πάλι και πάλι μέχρι να βρείτε μια λέξη που θα μας πει τι πρέπει να κάνουμε για να έχει πάλι η πόλη μας γαλήνη και ηρεμία. Τα μερμήγκια ξέχασαν για λίγο την έχθρα τους και συνεργάστηκαν όπως παλιά. Δεν σκέπτονταν πλέον τα μερίδια και ποιο στρατόπεδο είναι πιο δυνατό. Η διαδικασία έκανε τα μυρμήγκια να βρεθούν και πάλι κοντά και να απολαμβάνουν την παρέα των άλλων όπως παλιά.

Το βρήκαμε είπαν όλα με μια φωνή! Δες Μεγάλε Μέρμηγκα Μάγιστρε. Αν βάλουμε τα σποράκια με τη σειρά αυτήν: Ε Ι Ρ Η Ν Η βγαίνει η λέξη «ειρήνη». Μα ναι! Αυτό μας λείπει! Αυτό είχαμε τόσα χρόνια και δεν το είχαμε εκτιμήσει! Μεγάλε Μέρμηγκα Μάγιστρε, συγγνώμη είπε ένα μικρούτσικο μυρμήγκι αλλά δεν ξέρω τι είναι «ειρήνη». Άκου γλυκό μου παιδί είπε ο Μέρμηγκας, «ειρήνη» είναι η γαλήνη και η χαρά που είχαμε τόσα χρόνια, είναι η μαμά και ο μπαμπάς που σε αγκαλιάζουν στο σπίτι σας, είναι η κατανόηση και η αγάπη που είχαμε μεταξύ μας, το μοίρασμα της τροφής, η συνεργασία για το καλό της πόλης μας!

Ειρήνη, φώναξαν όλα τα μυρμήγκια της Μυρμηγκούπολης και αγκαλιάστηκαν μεταξύ τους. Μα πώς χάσαμε την «ειρήνη» μέσα από τα χέρια μας, αναφώνησαν! Θα βάλουμε την «ειρήνη» για θεμέλιο και θα

ξαναφτιάξουμε την πόλη μας! Μόνο με «ειρήνη» αυτός ο κόσμος
προχωράει μπροστά και η δική μας πόλη δε θα τη χάσει ποτέ ξανά!

Ζουρούδη Κωνσταντίνα

1^ο Δημοτικό Σχολείο πόλεως Ρόδου

Τάξη Ε'1